

Lovtidende A

2010

Udgivet den 16. juni 2010

11. juni 2010.

Nr. 657.

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om brugsmodeller

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 75 i lov nr. 1431 af 21. december 2005 om brugsmodeller, § 110, stk. 4 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) og § 10, stk. 2 i lov nr. 1404 af 27. december 2008 om ændring af varemærkeloven, straffeloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt forskellige andre love (Styrket indsats mod piratkopiering m.v.) bestemmes, at lovene skal gælde for Grønland, således at lov om brugsmodeller fra 1. juli 2010 gælder for Grønland i følgende affattelse:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Enhver frembringelse, som kan udnyttes industrielt, og som indebærer en løsning på et teknisk problem, kan efter ansøgning i overensstemmelse med denne lov registreres som brugsmodel.

Stk. 2. Den, der har frembragt en brugsmodel, eller den, til hvem frembringerens ret er overgået, opnår ved registrering eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt.

§ 2. Frembringelser kan ikke registreres som brugsmodeller, hvis de vedrører, hvad der alene udgør

- 1) opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder,
- 2) kunstneriske frembringelser,
- 3) planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner eller
- 4) fremlæggelse af information.

Stk. 2. Frembringelser kan ikke registreres som brugsmodeller, hvis de vedrører

- 1) krigsmateriel eller
- 2) fremgangsmåder.

Stk. 3. Uanset stk. 2, nr. 2, er det muligt at registrere en brugsmodel på produkter til brug i disse fremgangsmåder, herunder stoffer og stofblandinger til brug i fremgangsmåder til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnostisering, som anvendes på mennesker og dyr, eller produkter frembragt ved en mikrobiologisk fremgangsmåde eller andre tekniske fremgangsmåder.

Stk. 4. Brugsmodel meddeles ikke for plantesorter eller dyreracer. Hvis frembringelsens udøvelse ikke er teknisk begrænset til en bestemt plantesort eller dyrerace, kan der dog registreres brugsmodel, selv om frembringelsens genstand er planter eller dyr. Med plantesort forstås i denne lov en plan-

tesort som defineret i artikel 5 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse EF-sortsbeskyttelse¹⁾.

Stk. 5. Frembringelser kan være registrerbare, også selv om de vedrører et produkt, der består af eller indeholder biologisk materiale. Biologisk materiale, der er isoleret fra sit naturlige miljø eller frembragt ved hjælp af en teknisk fremgangsmåde, kan være genstand for en frembringelse, også selv om det i forvejen findes i naturen. Med biologisk materiale forstås i denne lov materiale, som indeholder genetisk information, og som kan reproducere sig selv eller kan reproduceres i et biologisk system.

§ 3. Det menneskelige legeme på alle de forskellige stadier af dets opståen og udvikling og den blotte opdagelse af en del af det, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, kan ikke udgøre registrerbare frembringelser.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en del af det menneskelige legeme, der er isoleret herfra eller på anden måde fremstillet ved en teknisk fremgangsmåde, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, udgøre en registrerbar frembringelse, selv om en sådan del i sin opbygning er identisk med opbygningen i en naturligt forekommende del.

§ 4. Frembringelser, hvis kommercielle udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden, kan ikke brugsmodelregistreres.

Stk. 2. En udnyttelse skal ikke anses for at stride mod sædelighed eller offentlig orden alene af den grund, at udnyttelsen er forbudt ved en lov eller administrativ forskrift.

Stk. 3. I medfør af stk. 1 kan der blandt andet ikke registreres brugsmodelbeskyttelse for anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål.

§ 5. For at kunne registreres skal en frembringelse være ny i forhold til, hvad der var kendt før ansøgningens indleveringsdag, og den skal tydeligt adskille sig derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udstilling, udbud, ud-

nyttelse, ved afbildning eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en patentansøgning eller en brugsmodeansøgning, der er indleveret med gyldighed for Danmark før brugsmodeansøgningens indleveringsdag, som kendt, hvis denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i patentlovens § 22 og denne lovs § 24. Kravet i stk. 1 om, at frembringelsen tydeligt skal adskille sig fra det kendte, gælder dog ikke for indholdet af sådanne ansøgninger.

Stk. 3. Brugsmode registrering kan dog opnås for en frembringelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører, har forevist frembringelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede konvention om internationale udstillinger.

§ 6. Den ved brugsmode registrering opnåede eneret indebærer, at andre end brugsmodehaveren ikke uden brugsmodehaverens tilladelse må udnytte frembringelsen ved at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende det produkt, der er genstand for brugsmode beskyttelsen, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end brugsmodehaveren ikke uden brugsmodehaverens tilladelse må udnytte frembringelsen ved at levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte frembringelsen, midler til at udøve frembringelsen her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i frembringelsen og leverandøren eller tilbudsgiveren ved, eller det efter omstændighederne er åbenbart, at de er egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindeligt forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå handlinger som nævnt i stk. 1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. anses personer, der udfører handlinger som nævnt i stk. 3, nr. 1, 3 eller 4, ikke for berettigede til at udnytte frembringelsen.

Stk. 3. Eneretten omfatter ikke

- 1) handlinger, der udføres i ikkeerhvervmæssigt øjemed,
- 2) handlinger angående produkter, som af brugsmodehaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS),
- 3) handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den registrerede frembringelse, eller
- 4) tilberedning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører lægemidlet.

§ 7. Den beskyttelse, der er knyttet til en brugsmode registrering af et biologisk materiale, som i kraft af frembringelsen har bestemte egenskaber, omfatter ethvert biologisk materiale, der er fremstillet ud fra dette biologiske materiale ved reproduktion eller formering i identisk eller differentieret form, og som har de samme egenskaber.

Stk. 2. Den beskyttelse, der er knyttet til en brugsmode registrering af et produkt, som indeholder eller består af genetisk information, omfatter ethvert materiale, hvori produktet indgår, og hvori den genetiske information er indeholdt og udøver sin funktion, jf. dog § 3.

Stk. 3. Beskyttelsen efter stk. 1 og 2 omfatter ikke biologisk materiale, der er fremstillet ved reproduktion eller formering af et biologisk materiale, som er markedsført på en EU-medlemsstats område eller i Grønland af brugsmodehaveren eller med dennes samtykke, hvis denne reproduktion eller formering er foretaget som et nødvendigt led i den anvendelse, hvortil det biologiske materiale er markedsført, forudsat at det fremstillede materiale ikke efterfølgende anvendes til yderligere reproduktion eller formering.

§ 8. Uanset § 7, stk. 1 og 2, indebærer salg eller anden form for markedsføring af formeringsmateriale fra planter, som foretages af brugsmodehaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger til landbrugsmæssige formål, at landbrugeren har tilladelse til selv at anvende sit høstudbytte til reproduktion eller formering på sin egen bedrift, idet dog omfanget af og vilkårene for dette er anført i artikel 14 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse²⁾.

Stk. 2. Uanset § 7, stk. 1 og 2, indebærer salg eller anden form for markedsføring af avlsdyr eller andet animalsk reproduktionsmateriale, som foretages af brugsmodehaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger, at landbrugeren har tilladelse til at anvende dyret eller andet animalsk reproduktionsmateriale til egne landbrugsformål, men ikke til at sælge det i forbindelse med eller med henblik på reproduktion i kommercielt øjemed. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter bestemmelser for omfanget af og vilkårene for landbrugeren anvendelse af sådanne brugsmode registreringer til egne landbrugsformål.

§ 9. Den, der her i landet erhvervmæssigt udnyttede frembringelsen, da brugsmodeansøgningen blev indleveret, må uanset en registreret brugsmode fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter, såfremt udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug over for ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører. Sådant ret til udnyttelse tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet.

Stk. 2. Retten efter stk. 1 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 10. Uanset at der er registreret en brugsmode af en frembringelse, må andre end brugsmodehaveren udnytte frembringelsen ved brugen af et udenlandsk køretøj, fartøj eller luftfartøj under det pågældende transportmidlets midlertidige eller tilfældige tilstedeværelse her i landet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer, uanset en registreret brugsmode, må indføres og anvendes her til reparation af luftfartøjer hjemmehørende i en fremmed stat, der indrømmer tilsvarende rettigheder for danske luftfartøjer.

§ 11. Ansøgning om brugsmodelregistrering af en frembringelse, der er angivet i en tidligere ansøgning om patent- eller brugsmodelregistrering her i landet eller ansøgning om opfindercertifikat, patent- eller brugsmodelbeskyttelse i et andet land, som er tilsluttet Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, skal i forhold til § 5, stk. 1 og 2, samt § 9 på begæring anses for indleveret samtidig med den tidligere ansøgning, hvis den senere ansøgning er indgivet inden for 12 måneder fra indleveringen af den tidligere ansøgning. Den samme ret til prioritet gælder, selv om ansøgningen om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen, når en tilsvarende prioritet fra en dansk patentansøgning eller brugsmodelansøgning i kraft af bilateral eller multilateral aftale indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indleveret, og dette sker på betingelser og med virkninger, der i det væsentlige stemmer overens med konventionen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter de nærmere vilkår for retten til at gøre sådan prioritet gældende.

§ 12. Har ansøgeren tidligere indleveret en patentansøgning gældende for Danmark, kan ansøgeren anvende patentansøgningen helt eller delvis som grundlag for en brugsmodelansøgning vedrørende samme frembringelse. Ansøgeren kan begære, at den indleveringsdag, der gælder for patentansøgningen, skal gælde for brugsmodelansøgningen. Er der anmodet om prioritet i patentansøgningen, jf. patentlovens § 6, gælder denne anmodning også for brugsmodelansøgningen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om begæring efter stk. 1.

Kapitel 2

Brugsmodelansøgninger og deres behandling m.v.

§ 13. Patentmyndigheden her i landet er Patent- og Varemærkestyrelsen, der ledes af en direktør, og Ankenævnet for Patenter og Varemærker. Ved patentmyndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

§ 14. Ansøgning om registrering af en brugsmodel indleveres til Patent- og Varemærkestyrelsen, som er registreringsmyndighed. Ansøgningen skal indeholde en angivelse af, hvad der ønskes beskyttet. For ansøgningen skal der betales et gebyr.

Stk. 2. I ansøgningen skal frembringelsen være så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve den.

Stk. 3. Vedrører ansøgningen en frembringelse af et produkt fremstillet ved en mikrobiologisk fremgangsmåde, skal ansøgningen i de tilfælde kun anses for tilstrækkelig tydeligt angivet, såfremt betingelserne i § 15, stk. 1 og 2, tillige er opfyldt.

§ 15. Skal der ved udøvelsen af frembringelsen anvendes biologisk materiale, som hverken er almindeligt tilgængeligt eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fagmand på grundlag af disse kan udøve frembringelsen, skal en prøve af det biologiske materiale deponeres senest den dag,

da ansøgningen bliver indleveret. Prøven skal herefter være deponeret således, at en prøve kan udleveres i Danmark.

Stk. 2. Ophører en deponeret prøve med at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke udleveres, skal den erstattes med en ny prøve af samme biologiske materiale inden for den frist, og i øvrigt i overensstemmelse med de regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Den nye deponering anses for foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler for deponering og udlevering efter stk. 1 og 2.

§ 16. I samme ansøgning må der ikke søges om brugsmodelregistrering af to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser.

§ 17. Søges brugsmodelregistrering af en frembringelse, som fremgår af en af ansøgeren tidligere indleveret brugsmodelansøgning, der ikke er endeligt afgjort af patentmyndigheden, skal den senere ansøgning på ansøgerens begæring anses som indleveret på det tidspunkt, da de akter, hvoraf frembringelsen fremgår, indkom til patentmyndigheden. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler herfor.

§ 18. En ansøgning om brugsmodelregistrering må ikke ændres således, at brugsmodelregistrering søges for noget, som ikke fremgik af ansøgningen, da denne blev indleveret.

§ 19. Patentmyndigheden påser, at ansøgningen opfylder betingelserne i §§ 1, 2, 3, 4, 16 og 18.

Stk. 2. Ansøgeren kan mod betaling af et gebyr anmode om, at Patent- og Varemærkestyrelsen tillige påser, at betingelserne om at frembringelsen skal være ny og adskille sig tydeligt fra det allerede kendte, jf. § 5, er opfyldt.

§ 20. Finder patentmyndigheden, at ansøgningen ikke er forskriftsmæssig, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Stk. 2. Ansøgningen henlægges, hvis ansøgeren undlader at udtale sig eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen inden fristens udløb. Underretning af ansøgeren efter stk. 1 skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist udtaler sig eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen og betaler det fastsatte genoptagelsesgebyr.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, når ansøgeren i henhold til § 19, stk. 2, har anmodet om, at Patent- og Varemærkestyrelsen tillige påser, at betingelserne for, at frembringelsen er ny og adskiller sig tydeligt fra det allerede kendte, er opfyldt.

§ 21. Er ansøgningen fundet i overensstemmelse med forskrifterne, registreres frembringelsen. Meddelelse om brugsmodelregistreringen offentliggøres af Patent- og Varemærkestyrelsen.

Stk. 2. Finder patentmyndigheden noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre patentmyndigheden finder grund til på ny at opfordre

ansøgeren til at udtale sig eller berigtige ansøgningen efter § 20.

§ 22. Påstår nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende og ikke ansøgeren er berettiget til frembringelsen, kan patentmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre den pågældende til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af brugsmodelansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til en frembringelse, for hvilken der søges brugsmodelregistrering, kan behandlingen af brugsmodelansøgningen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 23. Godtgør nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende og ikke ansøgeren er berettiget til frembringelsen, skal patentmyndigheden overføre ansøgningen til den pågældende, såfremt denne begærer det. Den, til hvem brugsmodelansøgningen således overføres, skal betale nyt ansøgningsgebyr.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en brugsmodelansøgning, må ansøgningen ikke henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 24. Frembringelsen registreres tidligst 15 måneder fra ansøgningens indleveringsdag eller, hvis der er anmodet om prioritet, fra prioritetsdagen, jf. § 11.

Stk. 2. På begæring af brugsmodelansøgeren kan publicering af ansøgningen eller registreringen af frembringelsen ske tidligere.

Stk. 3. Når 15 måneder er forløbet fra ansøgningdagen eller, hvis der er begæret prioritet, fra prioritetsdagen, skal akterne, selv om frembringelsen ikke er registreret, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse, påklager det meddelte afslag eller i henhold til §§ 66 eller 67 begærer genoptagelse af rettigheder.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Stk. 5. Indeholder et dokument forretningshemmeligheder, som ikke angår en frembringelse, for hvilken der søges eller er registreret brugsmodel, kan patentmyndigheden, når særlige grunde foreligger, på begæring bestemme, at dokumentet helt eller delvis ikke skal være tilgængeligt. Er sådan begæring indgivet, må dokumentet ikke gøres tilgængeligt, før afgørelse er truffet eller i det tidsrum, hvori afgørelsen kan påklages. Klage har opsættende virkning.

Stk. 6. Er en prøve af biologisk materiale deponeret i henhold til § 15, stk. 1, har enhver ret til at få en prøve af materialet, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 3. Efter brugsmodelregistreringen kan udleveringen ske til enhver, der anmoder herom, uanset om brugsmodelregistreringen er ophørt eller er kendt ugyldig. Dette medfører dog ikke, at en prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må håndtere det deponerede materiale. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, hvis

det på grund af materialets farlige egenskaber antages at være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende er i besiddelse af prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve i tiden, indtil brugsmodellen er registreret, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Hvis en ansøgning er blevet afslået eller tilbagetaget eller anses for tilbagetaget, kan ansøgeren begære, at en prøve af det deponerede materiale i 10 år fra brugsmodelansøgningens indlevering kun må udleveres til en særlig sagkyndig.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter bestemmelser om fremsættelse af begæring om udlevering, om fristen for fremsættelse af sådanne begæring og om, hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 9. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af de regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særligt sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.

§ 25. Klage over Patent- og Varemærkestyrelsens endelige afgørelse af en brugsmodelansøgning kan af ansøgeren indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker. Det samme gælder brugsmodelhaveren, når en brugsmodelregistrering ophæves helt eller delvis efter anmodning om prøvning af registreringen i henhold til § 50. Opretholdes brugsmodelregistreringen i ændret eller uændret form trods anmodningen, kan afgørelsen påklages af den, der har fremsat anmodningen. Frafalder sidstnævnte sin klage, kan klagen alligevel prøves, når der foreligger særlige grunde hertil.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at Patent- og Varemærkestyrelsen har givet den pågældende underretning om afgørelsen. Inden samme frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er offentliggjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 4. Afgørelser truffet af Ankenævnet for Patenter og Varemærker kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Patent- og Varemærkestyrelsen, som kan indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Ønskes en afgørelse, der er truffet af Ankenævnet for Patenter og Varemærker, indbragt for domstolene, må sag anlægges senest 2 måneder fra den dag, hvor der er givet den pågældende underretning om afgørelsen.

Stk. 6. Afgørelser, hvorved begæring om hemmeligholdelse af forretningshemmeligheder i henhold til § 24, stk. 5, er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

Kapitel 3

International brugsmodelansøgning

§ 26. Ved international brugsmodelansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International brugsmodelansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international brugsmodelansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Ansøgeren skal betale det for ansøgningen fastsatte gebyr til patentmyndigheden.

Stk. 3. §§ 27-35 finder anvendelse på internationale brugsmodelansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 27. En international brugsmodelansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en brugsmodelansøgning, der er indleveret her i landet den pågældende dag. Bestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 29.

§ 28. En international brugsmodelansøgning skal anses for tilbagesaget, for så vidt angår Danmark, i de tilfælde, som omhandles i patentsamarbejdsstraktatens artikel 24, stk. 1, (i) og (ii).

§ 29. Ønsker ansøgeren at videreføre en international brugsmodelansøgning for Danmark, skal denne inden 33 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen, betale det fastsatte gebyr til patentmyndigheden og indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som økonomi- og erhvervsministeren fastsætter. Hvis ansøgningen er affattet på dansk, skal ansøgeren inden 33 måneder indlevere en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Såfremt ansøgeren har betalt det fastsatte gebyr inden den i stk. 1 fastsatte frist, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales et fastsat tillægsgebyr inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 3. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagesaget, for så vidt angår Danmark.

§ 30. Når en international brugsmodelansøgning er videreført i henhold til § 29, finder bestemmelserne i kapitel 1 og 2 anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvisninger, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 31 og 34. Ansøgningen må kun optages til behandling inden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 29, hvis ansøgeren begærer det.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 24, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse efter § 29 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.

Stk. 3. Ved anvendelsen af §§ 41 og 43-45 om tvangslicens, § 53 om pligt til at give oplysning om brugsmodel og § 57 om beskyttelse af frembringelsen i perioden mellem indlevering og registrering anses en international brugsmodelansøgning

for at være gjort tilgængelig for enhver, når den er tilgængelig i henhold til stk. 2.

Stk. 4. Opfylder brugsmodelansøgningen patentsamarbejdsstraktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

§ 31. I en international brugsmodelansøgning må der ikke registreres en brugsmodel eller gives afslag før efter udløbet af en af økonomi- og erhvervsministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.

§ 32. Patentmyndigheden må ikke uden ansøgerens samtykke registrere en brugsmodel i en international brugsmodelansøgning eller offentliggøre den, før den er offentliggjort af Det Internationale Bureau ved Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO), eller der er gået 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen.

§ 33. Har en del af en international brugsmodelansøgning ikke været genstand for en international forberedende prøvning, fordi ansøgeren efter krav fra den internationale prøvningsmyndighed har begrænset brugsmodelkravene, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagesaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det i patentsamarbejdsstraktaten fastsatte tillægsgebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har anmodet herom.

§ 34. Har en del af en international brugsmodelansøgning ikke været genstand for international nyhedsundersøgelse eller international forberedende registrerbarhedsprøvning, fordi ansøgningen er blevet anset for at omfatte to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser, og har ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist betalt tillægsgebyr i henhold til patentsamarbejdsstraktaten, skal patentmyndigheden undersøge, om bedømmelsen var rigtig. Findes dette at være tilfældet, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagesaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet ansøgeren underretning om udfaldet af undersøgelsen. Finder patentmyndigheden, at bedømmelsen ikke var rigtig, skal den fortsætte behandlingen af ansøgningen i dens helhed.

Stk. 2. Ansøgeren kan påklage en afgørelse i henhold til stk. 1, hvorved det er antaget, at en brugsmodelansøgning omfatter to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser. Bestemmelserne om klageadgang i § 25 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stadfæstes styrelsens afgørelse, regnes fristen for betaling af gebyr i henhold til stk. 1 fra den dag, hvor den endelige afgørelse foreligger.

§ 35. Har en modtagende myndighed afvist at fastsætte international indleveringsdag for en international brugsmodelansøgning, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring efterprøve rigtigheden af afgørelsen. Det samme gælder en afgørelse fra Det Internationale Bureau, hvorefter en ansøgning skal anses som tilbagesaget.

Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det Internationale Bureau inden udløbet af en af økonomi- og erhvervsministeren fastsat frist. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter en frist og nærmere omfang for ansøgeren til mod gebyr at indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden.

Stk. 3. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndigheds eller Det Internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i henhold til kapitel 1 og 2. Hvis en international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen patentsamarbejdstraktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse for ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 2, hvis ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 24.

Kapitel 4

Konvertering af en europæisk patentansøgning

§ 36. (Sættes ikke i kraft for Grønland).

Kapitel 5

Registreringens omfang og gyldighedstid

§ 37. Brugsmodelelleringens beskyttelsesomfang bestemmes af brugsmodelellkravene. Der kan hentes vejledning til forståelse af brugsmodelellkravene i beskrivelsen og tegningen.

Stk. 2. Efter registrering må beskyttelsesens omfang ikke udvides.

§ 38. Brugsmodelelleringen gælder indtil 3 år fra indleveringsdagen og kan fornys for yderligere to perioder af henholdsvis 3 og 4 år mod betaling af de fastsatte gebyrer.

Stk. 2. Fornyelse af registreringen skal bekendtgøres.

Kapitel 6

Betaling af fornyelsesgebyrer

§ 39. Fornyelsesgebyret forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken gebyrperioden begynder. Fornyelsesgebyr kan tidligst betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning, som omhandlet i § 17, forfalder fornyelsesgebyrer for de perioder, der er begyndt før den senere ansøgning blev indleveret, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag, den senere ansøgning blev indleveret. For en international brugsmodelellansøgning forfalder fornyelsesgebyrer for perioder, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 29 eller optaget til behandling efter § 35, eller som begynder inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag, ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Fornyelsesgebyr kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at det forfalder.

Stk. 4. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver fornyelsesgebyrer hos brugsmodelellansøgeren, brugsmodelellhaveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig, men Patent- og Vare-

mærkestyrelsen er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

Kapitel 7

Licens, overdragelse m.v.

§ 40. Er en brugsmodelellregistrering overgået til en anden, er licens givet, er en brugsmodelellregistrering pantsat, er der foretaget udlæg i brugsmodelellregistreringen, eller er brugsmodelellhaver taget under konkursbehandling, skal dette på begæring indføres i brugsmodelellregisteret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registeret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 48, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende en brugsmodelellregistrering kan altid anlægges mod den, som i registeret er indført som brugsmodelellhaver, og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til denne.

§ 41. Hvis en registreret frembringelse, når der er forløbet 3 år fra brugsmodelellens registrering og 4 år fra brugsmodelellansøgningens indlevering, ikke udøves her i landet i et rimeligt omfang, kan den, som vil udøve frembringelsen her i landet, opnå tvangslicens dertil, medmindre der foreligger rimelig grund til undladelsen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at udøvelse i et andet land skal sidestilles med udøvelse her i landet ved anvendelsen af stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 42. Indehaveren af en registreret brugsmodelell, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodelell, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den patentbeskyttede opfindelse eller den ved brugsmodelellregistreringen beskyttede frembringelse, hvis den førstnævnte frembringelse udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning.

Stk. 2. Indehaveren af patentet eller af den registrerede brugsmodelell, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af stk. 1, skal på rimelige vilkår kunne opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden frembringelse.

§ 43. Når vigtige almene interesser gør det påkrævet, kan den, der erhvervsmæssigt vil udnytte en frembringelse, på hvilken en anden har brugsmodelellbeskyttelse, få tvangslicens hertil.

§ 44. Den, som, da en brugsmodelellansøgning blev gjort tilgængelig for enhver, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede den frembringelse, hvorpå der søges brugsmodelellregistrering, kan, hvis ansøgningen fører til en registreret brugsmodelell, få tvangslicens til udnyttelsen, når ganske særlige grunde taler herfor og den pågældende ikke havde kendskab til ansøgningen og ej heller med rimelighed har kunnet skaffe sig sådant kendskab. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet.

Stk. 2. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for brugsmodelellens registrering.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at udnyttelse i et andet land skal sidestilles med udnyttelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 45. Tvangslicens må kun meddeles den, som ikke ved aftale har kunnet opnå licens på rimelige vilkår, og som kan antages at være i stand til at udnytte frembringelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at brugsmodelhaveren selv udnytter frembringelsen eller meddeler licens til andre.

Stk. 3. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. For tvangslicens meddelt efter § 42, stk. 1, gælder endvidere, at overdragelse af tvangslicensen skal ske sammen med den brugsmodelregistrering, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden.

Stk. 4. Tvangslicens vedrørende halvlederteknologi kan kun meddeles til offentlig ikkekommerciel udnyttelse eller for at bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, som er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør.

§ 46. Grønlands Landsret afgør i første instans, om tvangslicens skal meddeles, og bestemmer ligeledes, i hvilket omfang frembringelsen må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan retten på begæring af hver af parterne ophæve licensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

Kapitel 8

Registreringens ophør, administrativ prøvning m.v.

§ 47. En brugsmodelregistrering kan ved dom kendes ugyldig, hvis

- 1) registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1-5,
- 2) registreringen angår en frembringelse, som ikke er så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve den,
- 3) beskyttelsesomfanget er ændret i strid med § 18 eller
- 4) beskyttelsesomfanget er udvidet efter registreringen.

Stk. 2. Hvis brugsmodelhaveren kun er delvis berettiget til brugsmodelregistreringen, kan brugsmodelregistreringen dog ikke kendes ugyldig i sin helhed.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at en brugsmodel er registreret af en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til brugsmodelregistreringen. Sagen skal rejses inden 1 år efter, at den berettigede har fået kundskab om brugsmodellens registrering og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var brugsmodelhaveren i god tro, da brugsmodellen blev registreret, eller da brugsmodelhaveren erhvervede brugsmodelregistreringen, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter brugsmodelens registrering.

§ 48. Er en brugsmodel registreret for en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand derom af den berettigede, overføre registreringen til denne. Bestemmelserne i § 47, stk. 4, om tidspunktet for sagens anlæg finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, der frakendes registreringen, er, når denne i god tro her i landet erhvervsmæssigt har udnyttet frembringelsen eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil, berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådant ret tilkommer under samme forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 49. Giver brugsmodelhaveren over for patentmyndigheden afkald på brugsmodelregistreringen, skal patentmyndigheden erklære brugsmodelregistreringen for ophævet i sin helhed.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af brugsmodelregistrering, kan registreringen ikke erklæres ophævet, før søgsmålet er endeligt afgjort.

§ 50. Når en brugsmodelregistrering har fundet sted, kan enhver mod betaling af gebyr over for patentmyndigheden fremsætte anmodning om prøvning af registreringen.

Stk. 2. Anmodning om prøvning kan alene støttes på de ugyldighedsgrunde, som er nævnt i § 47, stk. 1.

Stk. 3. Patentmyndigheden kan kræve, at en anmodning efter stk. 1 er ledsaget af dokumentation.

Stk. 4. Rejses der ved domstolene sag om en brugsmodelregistrering, inden der er truffet endelig afgørelse om en anmodning efter stk. 1 vedrørende samme registrering, skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre anmodningen er fremsat af brugsmodelhaveren.

§ 51. Er der fremsat anmodning efter § 50, skal brugsmodelhaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig herom. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler herfor.

§ 52. Konstaterer patentmyndigheden efter indgivelse af anmodning i henhold til § 50, at der foreligger hindring for registrering, bortfalder registreringen. Registreringens bortfald bekendtgøres af Patent- og Varemærkestyrelsen, når afgørelsen er blevet endelig.

Stk. 2. Hvis intet er til hinder for, at brugsmodelregistreringen opretholdes i ændret form, beslutter patentmyndigheden at ændre registreringen, hvis brugsmodelhaveren er enig i den ændrede formulering, som patentmyndigheden vil give brugsmodelregistreringen, og et gebyr for bekendtgørelse af meddelelse om ændring er betalt inden udløbet af den fastsatte frist.

Stk. 3. Hvis brugsmodelhaveren ikke er enig i den ændrede formulering eller ikke rettidigt betaler gebyret for bekendtgørelse om ændringen, anses brugsmodelregistreringen for ophævet.

Kapitel 9

Pligt til at give oplysning om brugsmode

§ 53. En brugsmodeansøger eller indehaver, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om brugsmoderegistrering eller en registreret brugsmode, inden akterne vedrørende registreringen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig til på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret prøve af biologisk materiale som nævnt i § 15, stk. 1, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve. § 24, stk. 6, 2. og 3. pkt., og stk. 7-9, finder anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at brugsmoderegistrering er ansøgt eller registreret, uden samtidig at angive registreringen eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det ikke udtrykkeligt, at brugsmode er ansøgt eller registreret, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt brugsmode er ansøgt eller registreret.

Kapitel 10

Foranstaltninger og erstatningsansvar m.v.

§ 54. Med bøde idømmes den, som forsætligt eller groft uagtsomt gør indgreb i den eneret, som en brugsmoderegistrering medfører (brugsmodeindgreb).

Stk. 2. Er overtrædelsen begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, kan der idømmes foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge, hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) et kriminalretligt ansvar efter reglerne i kapitel 5 i kriminalloven for Grønland.

Stk. 4. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, påtales af den forurettede. Overtrædelser, som omfattes af stk. 2, påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 55. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår brugsmodeindgreb, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til blandt andet den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 56. Med henblik på at forebygge yderligere brugsmodeindgreb kan retten efter påstand ved dom blandt andet bestemme, at et produkt, der udgør et brugsmodeindgreb, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,

- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på apparater, materialer, redskaber eller lignende, der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af en registreret frembringelse.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, apparater, materialer, redskaber eller lignende i registrerings gyldighedstid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 57. Udnytter nogen uden tilladelse erhvervsmæssigt en frembringelse efter, at akterne i ansøgningen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til brugsmoderegistrering, finder bestemmelserne om brugsmodeindgreb, bortset fra § 54, tilsvarende anvendelse. I tiden indtil der er sket registrering, omfatter brugsmodebeskyttelsen kun det, som fremgår såvel af brugsmodekravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af brugsmoderegistreringen, som det er registreret eller er opretholdt i ændret form efter § 52, stk. 2.

Stk. 2. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 55, stk. 2, for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 21, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter registreringen.

§ 58. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 55 og 56, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 59. Den, som anlægger sag om hel eller delvis ugyldighed af en brugsmoderegistrering eller om overførelse af registreringen, skal meddele dette til Patent- og Varemærkestyrelsen til indførelse i brugsmoderegisteret samt i anbefalet brev give meddelelse om sagsanlægget til enhver licenshaver, der er indført i brugsmoderegisteret med adresse. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i brugsmode retten, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til brugsmodehaveren.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren ikke i stævningen, at anmeldelse og meddelelser, som er angivet i stk. 1, har fundet sted, kan retten fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne. Overskrides den fastsatte frist, afvises sagen.

Stk. 3. I sager om brugsmodelindgreb anlagt af brugsmodelhaveren skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i stk. 1 til patentmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt sagsøgte vil nedlægge påstand om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig, afvises, hvis den fastsatte frist overskrides.

Stk. 4. I sager om brugsmodelindgreb anlagt af en licenshaver kan sagsøgte tilstævne brugsmodelhaveren uden hensyn til dennes værneting og over for denne nedlægge påstand om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig. Bestemmelserne om hovedforhandling i kapitel 19 i retsplejeloven for Grønland finder tilsvarende anvendelse.

§ 60. Den, som i de i § 53 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler den pågældende, eller giver urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt ikke strengere foranstaltning er forskyldt efter anden lovgivning, og skal erstatte derved forvoldt skade, i det omfang dette skønnes rimeligt.

Stk. 2. § 54, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 61. Ansøgere og brugsmodelhavere, der ikke er bosat her i landet, anses i sager, der anlægges efter denne lov, for at have hjemting i København.

Stk. 2. Udskrift af domme, der vedrører brugsmodelansøgninger eller brugsmodelregistreringer, sendes til Patent- og Varemærkestyrelsen ved rettens foranstaltning.

§ 61 a. Hvis told- og skatteforvaltningen får en formodning om krænkelse omfattet af § 54, kan oplysninger herom videregives til rettskredsmyndigheder.

Kapitel 11

Forskellige bestemmelser

§ 62. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre brugsmodelhaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller Grønland bosat fuldmægtig, som på brugsmodelhaverens vegne kan modtage meddelelser vedrørende den registrerede brugsmodel. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i brugsmodelregisteret.

§ 63. Klage over styrelsens afgørelser i medfør af §§ 40, 66 og 67 kan af ansøgeren, brugsmodelhaveren eller den, der har begæret prøvning, indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at der er givet vedkommende underretning om afgørelsen. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er bekendtgjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 2. Inden den i stk. 1 nævnte frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 64. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for brugsmodelansøgninger og deres behandling og for behandling af anmodninger om prøvning, om genoprettelse, om afkald på brugsmodelregistrering, om brugsmodelregisterets indretning og førelse, om Brugsmodeltidendes udgivelse og indhold, om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden samt om styrelsens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at patentmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for patentmyndigheden.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at patentmyndigheden på begæring af et andet lands myndighed kan give denne oplysning om behandlingen af her indleverede brugsmodelansøgninger, og at patentmyndigheden ved afgørelsen af, om betingelserne for registrerbarhed foreligger, kan godtage nyhedsundersøgelser, som i denne henseende har fundet sted ved tilsvarende myndighed i et andet land eller ved en international institution.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om brugsmodel, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af frembringelsens registrerbarhed, der er meddelt ansøgeren af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives, for så vidt angår sådan i kapitel 3 omhandlet brugsmodelansøgning, som har været genstand for international forberedende prøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.

§ 65. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører brugsmodeller og brugsmodelret. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om denne servicevirksomhed og om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykkerskrivelser ved for sen betaling.

Stk. 2. For de opgaver, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., gælder lov om offentlighed i forvaltningen ikke, bortset fra § 4, stk. 2, hvorefter man kan forlange at blive gjort bekendt med personlige forhold omtalt i dokumenter.

§ 66. Vil en brugsmodelansøger eller brugsmodelhaver lide retstab, fordi denne ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har den pågældende udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af denne, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal den pågældende foretage den undladte handling og betale det for genoprettelse fastsatte gebyr.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på fristen for prioritet i § 11, stk. 1, hvis en brugsmodelansøger i en efterfølgende ansøgning begærer genoprettelse af sin prioritet inden 2 måneder fra udløbet af den i § 11, stk. 1, nævnte frist.

§ 67. Har ansøgeren om videreførelse af en international brugsmodeansøgning, jf. § 29, benyttet forsendelse med post, og fremkommer forsendelsen ikke rettidigt, men træffes foranstaltningen inden 2 måneder efter, at ansøgeren indså eller burde have indset, at fristen var overskredet, og senest 1 år efter fristens udløb, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne, såfremt

- 1) postforbindelserne har været afbrudt inden for de sidste 10 dage forud for fristens udløb på grund af krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig, og forsendelsen er afsendt til patentmyndigheden inden 5 dage efter, at postforbindelserne er genoptaget, eller
- 2) forsendelsen har været afsendt rekommanderet til patentmyndigheden senest 5 dage før fristens udløb, dog kun hvis forsendelsen har været sendt som luftpost, hvor dette har været muligt, eller hvis afsenderen har haft grund til at antage, at forsendelsen ved befordring med almindelig post ville være modtaget senest 2 dage fra afsendelsesdagen.

Stk. 2. Ønsker brugsmodeansøgeren rettighederne genoprettet i henhold til stk. 1, skal denne inden den nævnte frists udløb indgive begæring herom til patentmyndigheden.

§ 68. Når en begæring om genoprettelse i henhold til §§ 66 eller 67 er imødekommet og en brugsmodeansøgning som følge deraf skal optages til fortsat behandling eller en bortfaldet brugsmoderegistrering skal anses for opretholdt, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Den, som efter, at den fastsatte frist for genoptagelse af en henlagt ansøgning er udløbet, eller efter, at ansøgningen

er afslået, eller efter, at brugsmoderegistreringens bortfald er bekendtgjort, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 1 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, kan fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 69. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter størrelsen m.v. af de gebyrer, der er nævnt i loven.

§ 70. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren regler for, hvad der i denne lov skal forstås ved krigsmateriel.

§ 71. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder om, at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 72. (Sættes ikke i kraft for Grønland).

§ 73. (Sættes ikke i kraft for Grønland).

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 74. Anordningen træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 75. De forskrifter, der er udstedt efter lov om brugsmode, gælder også for Grønland.

Givet på Amalienborg, den 11. juni 2010

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Brian Mikkelsen

-
- 1) Artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse er optrykt som bilag til denne anordning.
 - 2) Artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse er optrykt som bilag til denne anordning.

Bilag 1**Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse, artikel 5 og artikel 14****Artikel 5**

EF-sortsbeskyttelsens anvendelsesområde

1. EF-sortsbeskyttelse kan omfatte sorter af alle planteslægter og -arter, herunder bl.a. hybrider mellem slægter eller parter.
2. I denne forordning forstås ved »sort« en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der, uanset om alle betingelser for meddelelse af sortsbeskyttelse er opfyldt, kan
 - defineres på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper
 - skelnes fra enhver anden bestand af planter på grundlag af forekomsten af mindst et af de nævnte kendetegn og
 - betragtes som en enhed hvad angår dens egnethed til at blive formeret uforandret.
3. En bestand af planter består af hele planter eller plantedele, hvis disse dele er i stand til at producere hele planter, i det følgende under ét benævnt »sortsbestanddele«.
4. Den i stk. 2, første led, omhandlede forekomst af kendetegn kan være invariabel eller variabel mellem sortsbestanddele af samme slags, forudsat at variationsniveauet også skyldes genotypen eller kombinationen af genotyper.

Artikel 14

Undtagelser fra EF-sortsbeskyttelsen

1. Uanset artikel 13, stk. 2, og med det formål at opretholde landbrugsproduktionen, er det tilladt landbrugere med henblik på formering på marken på deres egne bedrifter at anvende udbytte, som de har tilvejebragt ved på deres egne bedrifter at plante formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun for følgende arter af landbrugsafgrøder:

a) foderplanter:

Cicer arietinum L. - kikært

Lupinus luteus L. - gul lupin

Medicago sativa L. - lucerne

Pisum sativum L. (partim) - foderært

Trifolium alexandrinum L. - aleksandrinerkløver

Trifolium resupinatum L. - omvendt kløver

Vicia faba - hestebønne

Vicia sativa L. - fodervikke

og for Portugals vedkommende *Lolium multiflorum* lam - italiensk rajgræs

b) kornarter:

Avena sativa - havre

Hordeum vulgare L. - byg

Oryza sativa L. - ris

Phalaris canariensis L. - kanariegræs

Secale cereale L. - rug

X *Triticosecale* Wittm. - triticales

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. - hvede

Triticum durum Desf. - hård hvede

Triticum spelta L. - spelt

c) kartofler:

Solanum tuberosum - kartofler

d) olie- og fiberplanter:

Brassica napus L. (partim) - raps

Brassica rapa L. (partim) - rybs

Linum usitatissimum - hørfrø med undtagelse af hør.

3. Inden forordningen træder i kraft, fastsættes de nærmere regler for håndhævelsen af undtagelsen i stk. 1 og for beskyttelsen af planteforædlernes og landbrugernes legitime interesser i gennemførelsesbestemmelser i medfør af artikel 114 på grundlag af følgende kriterier:

- der må ikke være kvantitative restriktioner på bedriftsniveau i det omfang, det er nødvendigt for bedriftens behov

- det skal være tilladt landbrugeren selv at forarbejde eller at få forarbejdet høstudbyttet med henblik på udsåning, idet medlemsstaterne dog kan fastsætte visse begrænsninger for tilrettelæggelsen af forarbejdningen af det pågældende høstudbytte, specielt for at sikre, at det produkt, der indleveres til forarbejdning, er identisk med det forarbejdede produkt

- små landbrugere skal ikke betale vederlag til indehaveren; ved små landbrugere forstås

- for så vidt angår de plantearter, der er anført i stk. 2, og på hvilke Rådets forordning (EOEF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (4) finder anvendelse, landbrugere, der dyrker planter på et areal, der ikke overstiger det areal, som det kræver at producere 92 tons korn; ved beregning af arealet finder artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning anvendelse.

- for så vidt angår de øvrige plantearter, der er anført i stk. 2, landbrugere, der opfylder tilsvarende passende kriterier

- andre landbrugere skal betale indehaveren et rimeligt vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af samme sort i samme område; dette rimelige vederlag kan ændre størrelse i tidens løb under hensyntagen til, i hvor stort omfang undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse for den pågældende sort

- det påhviler alene indehaverne at kontrollere, at bestemmelserne i denne artikel eller bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf, overholdes; de kan ved tilrettelæggelsen af kontrollen ikke få bistand fra officielle organer

- indehaveren skal efter anmodning have relevante oplysninger fra landbrugere og leverandører af forarbejdningstjenesteydelser; officielle organer, der deltager i kontrollen med landbrugsproduktionen, kan ligeledes stille relevante oplysninger til rådighed, hvis de har fået disse oplysninger som led i den normale udførelse af deres opgaver, og det ikke medfører ekstra byrder eller udgifter. For så vidt angår personoplysninger indskrænker disse bestemmelser på ingen måde Fællesskabets og medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger.